

Hayalet

– Sıpiritüalist · 07 Mart 2025

Boyası dökük ahşap bir ev, kimsesiz. Sokak lambaları, geceye göz kırıyor.

Yağmurda ıslak saçıyla

Bir çocuk köşebaşına sığınmış.

Korkulu yüzler tutmuş, her köşeyi.

Sanki rüzgâr avutuyor, her kederi.

Saadeti taze günler,

Bahçelerde lavanta kokusu...

Kapısı kilitli, sofası yalnız evler...

Duvarları, dakikaların nöbetinde.

Bir bekleyiş ki... Hangi gurbetten,

Hangi sılaya seslenir bilinmez yollar.

Özlemler akar, sokak başı çeşmesinde.

Sevdalar çağlar, gün yüzüne hasret.

Bir şadıvardan akar zaman,

Sanki hepsi maziden bir hayalet.